

עיריית תל אביב- ועדה לקליטת עלייה + ועדת צעירים

מיום רביעי, ט' באייר התשפ"ה, 07/05/2025

משתתפים:

חבר המועצה עו"ד גיא דניאל אבנר- יו"ר הועדה לקליטת עליה

חברת המועצה עו"ד חן קראוס שמחוני- יו"ר ועדת צעירים

אמיר דור- מנהל הרשות העירונית לקליטת עליה

מיכאלה לוי

דניאל

אילנה מיכאלי

אולגה

קליה

דניאל כהן

מרים גרנט

יוריק בן דוד

דשה אלישאנקו

אליס

גיי סטיבן

REBBECA

מעין רבינוביץ'

הראל- מבית ברודצקי

סופיה

מרינה זלנסקי

מיכאל זנדנסקי

מוטי אסף- עוזר חבר המועצה עו"ד גיא דניאל אבנר

ורד חן- עוזרת חברת המועצה עו"ד חן קראוס שמחוני

7.5.25 – ועדה לקליטת עלייה

על סדר היום:

- 1 דברי פתיחה- חבר המועצה עו"ד גיא דניאל אבנר יו"ר הועדה לקליטת עלייה.....3
2. דברי פתיחה- חברת המועצה עו"ד חן קראוס שמחוני יו"ר ועדת צעירים3
3. סקירה של פעילויות הרשות לקליטת עלייה בזמן האחרון ועד לסוף השנה- אמיר דור מנהל הרשות העירונית לקליטת עלייה.....12
4. התקדמות בית עולה- חבר המועצה עו"ד גיא דניאל אבנר יו"ר הועדה לקליטת עלייה.....
5. דיון פתוח- כיצד מקדמים שילוב צעירים עולים בפעילויות העירייה.....18
6. סיכום.....40

פרוטוקול

1. דברי פתיחה- חבר המועצה עו"ד גיא דניאל אבנר יו"ר הועדה לקליטת עלייה.

גיא דניאל אבנר: שמי גיא אבנר, חבר המועצה ויו"ר הועדה לכיתת עלייה בתל אביב. הועדה שלנו מתכנסת היום בפעם השלישית. אני שמח לארח באופן חגיגי את חברת המועצה חן קראוס ממפלגת הצעירים, המחזיקה את תיק הצעירים בעירייה. המפגש הנוכחי נערך ביוזמתה מתוך מחשבה לקדם את העולים החדשים הצעירים המגיעים לעיר. אף שקיימת התלבטות לגבי הגדרת המונח "צעיר", אני מאמין כי כל מי שברוחו צעיר ראוי להיכלל בהגדרה זו. תל אביב-יפו, כשיאנית של עלייה וקליטה בשנים האחרונות, מקבלת עולים בטווח גילאים רחב, החל מנוער ועד מבוגרים יותר. כעירייה, חשוב לנו לדאוג לרווחתם, לשלבם ולפתח עבורם פעילויות ומסגרות שיסייעו להם להרגיש בבית בתל אביב. אעביר עתה את הבמה לחן שתציג את עצמה, שכן זוהי ועדה משותפת שלנו. לאחר מכן נערוך היכרות הדדית ונתחיל בסדר היום המתוכנן.

2. דברי פתיחה- חברת המועצה עו"ד חן קראוס שמחוני יו"ר ועדת צעירים

חן קראוס: סבורה אני כי ערך רב טמון בחיבור עולמות ותחומים שונים. הודות לזמן המשותף שלנו במועצה, מתאפשרת לנו היכולת לחשוב יחדיו ולשלב כוחות ליצירת מיזמים משמעותיים ומקיפים יותר. אין זה מצב שבו כל אחד פועל בתחום סגור ומבודד, אלא עבודה משותפת המהווה הזדמנות מצוינת והנאה רבה. חפצה אני לשוחח בפתיחות על משבר הצעירים. אנו ניצבים בפני אתגר משמעותי, תל אביב עצמה במצוקה. המשבר הנוכחי, המושפע מהקורונה, המלחמה ומגמות הבנייה בעיר, מקשה מאוד על קיום בתל אביב נוכח יוקר המחיה, במיוחד עבור אוכלוסיית הצעירים. אף כי אינני עולה בעצמי אלא ילידת הארץ, עליי להכיר בכך שרבים מהעולים החדשים מגיעים דווקא לתל אביב, ושם מתמודדים עם

שאלות זהות וייעוד. האתגרים הניצבים בפני צעירים מקומיים מועצמים כאשר מדובר בהשתלבות עולים חדשים, והדבר מהווה אתגר משמעותי ביותר. העולים הצעירים בתל אביב מהווים חלק מהותי מהעשייה היומיומית והדינמיקה הצעירה של העיר. בקרבם קיימת תחושת קהילתיות עמוקה וקשרים חזקים. ראשית, עלינו ללמוד את המאפיינים הללו ולהחילם על כלל אוכלוסיית הצעירים, ושנית, להעניק לכך מקום נרחב יותר. סבורה אני כי בהכנותינו לפגישה זו ולועדה הנוכחית, זיהינו מספר צרכים משמעותיים. ברם נפתח בדיון משותף, ברצוני להודות לדניאל, מרכזת ועדות הצעירים שאנו מקיימים. שמחה אני על הזמנתך אותנו ומודה על הסיוע בבניית המהלך, כמו גם למנהלת לשכתי. מאמינה אני כי התהליך כולו יתקדם באופן מיטבי.

גיא דניאל אבנר:

נמצא עמנו אמיר דור, יושב ראש הרשות לקליטת עלייה בתל אביב. הצעתי היא כי אמיר יציג את פעילויות הרשות לקליטת עלייה עם הצעירים העולים. אציין כי בועדה זו אנו מקיימים דיון דו-לשוני, בעברית ובאנגלית, כדי להנגיש את הדיון למשתתפים שאינם דוברי עברית שוטפת. בתמצית, ועדה זו היא שיתוף פעולה בין תחום הצעירים בתל אביב לבין מערך קליטת העלייה. מטרתנו היא לסייע ולחשוף עולים חדשים לקהילה המקומית, לפעול לשיפור חייהם בעיר ולבחון כיצד המועצה יכולה להרחיב את פעילותה בתחום זה. זוהי מהות סדר היום של ועדה זו. לצדנו פועלים מנהל הנוער בתל אביב ומנהל עלייה וקליטה. ניתנת לכם גם האפשרות להתבטא באנגלית אם תחפצו בכך.

ג'יי סטיבן:

Hello, my name is Jaisterin, and I am the manager of Keren House in Tel Aviv. Our organization hosts activities and events in the heart of the city and other locations. Keren House was founded six years ago with the aim of helping Israelis feel more comfortable in their surroundings, while creating new

gatherings and events over the years. We have developed into a unique organization that seeks to collaborate with various partners, create socially impactful events, and recruit sponsors and volunteers. Over the past six years, we have organized countless events and diverse celebrations, with our first year being particularly active. Today, we continue to host unique events, and you are warmly invited to join us

My name is Rebecca, I am of French descent, and I work at NEVO as an Event Manager. As part of our activities, approximately 3,000 participants attend the events we organize. My main areas of focus are pregnancy, childbirth, and education in Israel

:REBBECA

Hello, my name is Maayan, and I am a resident of the city. I represent NEVO, a community and professional network that operates among immigrants from 22 cities. We recognize the numerous investments aimed at supporting immigrants and encouraging self-expression, but one of the core components we provide is a professional network. Everything relies on personal connections and the "friend brings a friend" principle. For those who are not yet familiar with this network, we offer an annual fellowship, which fosters a high-quality community of professionals, activists, and entrepreneurs. We are currently in our fifth accelerator cycle, following about six years of activity, and we have over 150 immigrants working in the tech sector. Each of them, like Rebecca, is highly active within their

מעין רבינוביץ':

communities and fields of expertise. We recruit many of them
.to become socially active leaders

My name is Harel Flagenstein, and I am the program manager
for the Jewish Agency. Our program operates a residential
center in Ramat Aviv, providing new immigrants with a five-
month stay that includes an intensive Hebrew language ulpan.
Participants study five days a week, five hours a day. In addition
to the language courses, we organize a variety of social
activities to support their integration into life in Israel. Each
cohort includes around 120 immigrants from all over the world,
including Russian, Persian, and speakers of many other
languages, reflecting the rich diversity of those making their
.way to Israel

הראל:

שלום לכולם, שמי מרינה זלנסקי קובלי. במשך שלוש עשרה שנים
ניהלתי מחלקה בעיריית בת ים ובחמש השנים האחרונות כיהנתי
בשגרירות ישראל במוסקבה, במרכז התרבות "נתיב". כיום אני מלווה
את סופיה שתצטרף אלינו בקרוב. אני מסייעת לה להשתלב בפעילותכם
למען עזרה הדדית. סופיה תספר על עצמה כאשר תצטרף אלינו.

מרינה זלנסקי:

Hello everyone, my name is Michael Zalenski. I have been
working at the Ministry of the Interior for five years, and at the
same time, I manage an Instagram community called "Olim T-
A." The community began its journey about two years ago, with
the goal of documenting the everyday experiences of
immigrants as they interact with Israelis and the local culture.
The community has played a significant role, and today we have
nearly 70,000 followers. As a result of this success, we receive

מיכאל זלנסקי:

numerous requests to organize events and various activities. There are people in America interested in making Aliyah, as well as immigrants already in Israel who are trying to navigate different aspects of their new lives. Our community is incredibly diverse, with participants from various countries, each bringing their own unique perspectives. I believe these topics will become clearer as our discussion progresses.

I have been following "Olim T-A" and am impressed by the way they capture positive experiences and foster a wonderful community. Their stories reflect genuine enjoyment and enthusiasm. It is truly worthwhile to get to know their activities on Instagram, as they are highly impressive.

גיא דניאל אבנר:

שמי אליס ואני משמשת כמנהלת התחום החברתי-כלכלי בקליטת עלייה בעמותת "לובי המיליון". עמותתנו פועלת בעיקר כגוף מדיניות, המקדם זכויות וצרכים של עולים מול מקבלי החלטות וגורמים ממשלתיים בישראל. לצד פעילות זו, בתקופה האחרונה הרחבנו את היקף עשייתנו לתחום האירועים ופרויקטים המיועדים ליצירת רשתות קשרים מקצועיות. אך לאחרונה, בשבוע שחלף, קיימנו אירוע רישות בתחום ההייטק בשיתוף עם ארגון "נפש בנפש" ועיריית תל אביב. אנו מקיימים שיתופי פעולה מגוונים, ותחום התעשייה היהודית מהווה אף הוא נושא בעל חשיבות רבה עבורנו.

אליס:

התקיים אירוע מרשים ביותר של ארגון "נפש בנפש" אמש על גג מגדלי עזריאלי, בשוק העיר. אולם מה שתיארה מהווה הזדמנות מצוינת. ארגון "נפש בנפש" הרחיב את פעילותו לתל אביב לפני כחצי שנה עד שנה, בעוד שבירושלים הם מקיימים פעילות מרשימה ואיכותית. שמחים אנו על כניסתם לתל אביב במגדלי עזריאלי, המהווה מיקום מכובד ואסתטי.

אמיר דור:

במקור, ייעודו של ארגון "נפש בנפש" הוא לסייע לעולים דוברי אנגלית. במסגרת פגישותינו עמם, דנו באפשרויות לשיתופי פעולה בין גורמים וארגונים שונים, אשר אינם מתמקדים בהכרח במתן שירותים לדוברי אנגלית. אחת התוצאות הראשונות של שיחות אלה היתה יצירת קשר עם "הלובי", וארגון פעילות המיועדת לדוברי רוסית. זוהי מטרה המשקפת את תפקידם כגורם מגשר.

אליס:

ברצוני להבהיר כי שיתוף הפעולה המתואר לא הוגבל לדוברי רוסית בלבד; אלא להיפך, הוא היווה פתח להכללת דוברי שפות מכל הסוכנויות. אכן, זוהי המטרה המרכזית. החיבור בין עולים ממדינות שונות הינו בעל ערך רב, שכן העולים המגיעים כיום לישראל הם לרוב דוברי אנגלית, בשונה מגל העלייה של שנות התשעים.

דשה אלישנקו:

שלום, שמי דשה אלישנקו, יוצרת אמנות ומייסדת פלטפורמה המיועדת לשילוב אמנים עולים בתוכניות אמנות בישראל. יוזמים אנו מגוון פרויקטים עצמאיים כגון תערוכות ופסטיבלים, אשר בזכות תמיכתכם הצלחנו להוציאם לפועל. מקיימים אנו תכניות כגון תכניות שהות אמן ומנטורינג, במטרה לסייע לאמנים להמשיך בפעילותם המקצועית בישראל ולהתפתח בקריירה האמנותית. כיום, כ-900 אמנים השתתפו בפעילויותינו השונות, והיקף זה ממשיך לגדול. בעת הזו, אנו מרחיבים את פעילותנו לקהילה רחבה יותר, כך שהיא תכלול לא רק אמנים דוברי רוסית. בתכניותינו העתידיות, אנו מתעתדים לקיים תכנית שהות אמן המיועדת לכלל העולים וכן לאמנים צעירים ישראלים, מתוך מטרה אמיתית לבנות גשרים וליצור חיבורים משמעותיים.

יוריק בן דוד:

שמי יוריק בן דוד, יליד הארץ ותושב ישראל, עוסק בתחומי הקומפוזיציה והניצוח. כיהנתי בעבר כמנכ"ל אקו"ם, הארגון המטפל בזכויות יוצרים בישראל, וכעת אני בתקופת פרישה. משמש אני כיושב ראש קרן המוזיקה הישראלית, כאשר עיקר פעילותי מתמקדת בקידום

אמנים בתחום המוזיקה בישראל. נוכחותי כאן היא במסגרת תפקידי
כחבר ועדה.

My name is Sophia, and I am a manager at the Children
Organization. Our nonprofit provides financial support to new
.immigrants. I am pleased to join this meeting for the first time

סופיה:

My name is Miriam, and I was invited by Sophia. I am a
member of the nonprofit organization where she is active. Our
program is called "The Vox," and we work with children aged
to 21 in Israel. The council was formally established about a 12
year ago, but our activities began back in 2022. We started as
volunteers in Jerusalem, aiming to support the social integration
of children from Ukraine and Russia who arrived in Israel. Since
then, we have grown into a nonprofit organization with a wide
range of programs, offering integration support through cultural
activities in collaboration with institutions like the Israel
National Institute, museums, and others. Our work spans
diverse areas, including education, career opportunities,
military service, and reserves. Next year, we plan to launch a
gap year program for Russian and Ukrainian speakers, in
partnership with the "Hashomer Hatzair" youth movement.
Additionally, we operate a music studio and a theater studio for
immigrants in two different communities. Our activities are
based in Jerusalem and Tel Aviv, with ongoing expansion in
recent years. We have more projects planned in Tel Aviv,
focusing on children, and I have identified numerous areas for
potential collaboration, such as social impact labs. I would be

מרים גרנט:

delighted to involve immigrants from Tel Aviv in discussions with the children in our programs. So far, we have supported over 800 families, with 558 volunteers, 250 of whom are active on a weekly basis in one of the program's three stages. We have delivered over 1,000 hours of education and training this year.

שמי דניאל, בעברי הייתי עולה חדש כאשר עליתי מאיטליה. כיום עוסק אני כיועץ לפיתוח עסקי עבור משרד החוץ האיטלקי וחברות פרטיות שונות, ונוכח אני כאן היום.

דניאל כהן:

שלום לכולם, שמי קליה ואני מנהלת את יחידת הצעירים בעיריית תל אביב. נכנסתי לתפקידי זה לפני כשבועיים, ובתפקידי הקודם ניהלתי את "מזא"ה 9", אחד מבתי הצעירים הגדולים והמוכרים במסגרת היחידה, אשר ייתכן כי חלקכם מכירים. פעילותנו מתמקדת במתן מענה לכלל צעירי העיר, לא רק לעולים חדשים, אך קיימנו שיתופי פעולה רבים עם ארגונים שונים. בתחילת דרככם, כאשר הייתם בראשית פעילותכם וכבר אז הפגנתם את יכולותיכם המרשימות, קיימנו תערוכות, מעגלי שירה, שיעורי כתיבה ומגוון פעילויות נוספות. כיחידה הפועלת תחת מנהל הקהילה, תופסים אנו את עצמנו כגוף שתפקידו לאפשר קיום וצמיחה של קהילות, לעודד זאת, ולהוות בית לעולים צעירים המחפשים חברה וזהות. פוגשים אנו אוכלוסייה זו לעתים קרובות, ובשנתיים האחרונות נפגשנו במיוחד עם עולים דוברי רוסית. לפני חמש עד שבע שנים, אופי האוכלוסייה היה שונה, וכל גל עלייה חדש מחייב אותנו להתאים את התכנים, לעתים אף לדאוג לתרגום ולאנשי צוות המסוגלים להבין ולתקשר. ברשותנו שבעה מרכזים, ובקרוב שמונה, הפרוסים ברחבי העיר. עובדים אנו באופן יומיומי עם אלפי אנשים המגיעים למרכזים אלה. כעת, במסגרת עבודה משותפת, שואפים אנו להרחיב את פעילות

קליה:

המטה וליצור קשר עם כמאה אלף צעירים המתגוררים בעיר, ביניהם גם עולים חדשים, באמצעות אירועים המתקיימים מחוץ למרכזים.

אולגה:

שלום לכולם, שמי אולגה, כיום סטודנטית באוניברסיטת תל אביב ומייסדת הקהילה הראשונה והיחידה מסוגה - קהילת עולים צעירים מאוקראינה המתגוררים בתל אביב. עליתי לישראל מאוקראינה לפני תשע שנים, ובמסגרת לימודי הסוציולוגיה בשנה האחרונה, גיליתי את האתגרים הייחודיים הניצבים בפני עולים מאוקראינה, אשר חווים למעשה שתי מלחמות בו-זמנית. הקהילה שהקמתי, המהווה פרויקט התנדבותי במלואו, נועדה להעניק מענה פסיכו-חברתי לאנשים במצבי, לסייע בהשתלבותם בחברה הישראלית, ולטפח תחושת שייכות. מטרתנו היא לעזור להם להרגיש בבית, להשלים עם זהותם המורכבת כישראלים, יהודים ואוקראינים כאחד, ולהעניק להם תחושה שיש להם מקום בטוח בעולם זה.

אילנה מיכאלי:

שמי אילנה מיכאלי, משמשת למעלה מעשרים שנה כיועצת ראש העיר לענייני תקשורת בשפה הרוסית וקשרים עם מדינות חבר העמים לשעבר. חברה אני באיגוד העיתונאים דוברי הרוסית, ומשתתפת באופן קבוע בפרלמנט ובתכניות טלוויזיה ורדיו שונות בשפה הרוסית. תפקידי מתמקד במיצוב העירייה באופן הרצוי והראוי לה בפני התקשורת דוברת הרוסית, הן בישראל והן בחו"ל. משמשת אני גם כיועצת בתחומי עיר העולם והתיירות. כחברה בוועדה, אשמח לתרום מניסיוני ולהעביר למגזר דובר הרוסית מידע אודות פעילויותיכם וצרכיכם.

דניאל כהן:

שמי דניאל, אני מתמחה של חן במסגרת תכנית שגרירי רוטשילד, ומרכז את שתי הוועדות שבאחריותה.

גיא דניאל אבנר:

מוצא אני לנכון שבהמשך המפגש יציג אמיר סקירה על פעילות הרשות לקליטת עלייה, תוך התמקדות בתחום צעירים עולים. לאחר מכן,

אמסור דברים קצרים אודות מטרותינו הכלליות לטובת הצעירים הנוכחים כאן, וכן אעדכן לגבי ההתפתחויות שחלו מאז המפגש הקודם בנושא עלייה וקליטה. אסקור בקצרה את התקדמותנו בפרויקט "בית עולה" שאנו מקדמים, וכן אתייחס לנושאים שנדונו במפגש האחרון.

חן קראוס:

ברצוני להדגיש את הערך הטמון בקיומה של ועדה מסוג זה. לעתים קרובות חסרות הזדמנויות שבהן עובדי העירייה, הנהלתה ותושביה נפגשים סביב שולחן משותף לצורך חשיבה משותפת. במסגרת זו ניתן לבחון את הקיים, לזהות את הפעולות המוצלחות, ולהחליט מה ראוי להעצים ומה יש לשנות - וזוהי בדיוק ההזדמנות המתאפשרת כאן. נציג תחילה את המתרחש כיום בעירייה, ולאחר מכן תינתן הזדמנות לכל אחד מהנוכחים להציג את עמדתו ולתרום מתובנותיו לעשייה המשותפת, באופן שיאפשר לנו ללמוד ולהתפתח.

מיכאלה לוי:

שמי מיכאלה לוי, אם לילדים קטנים וחברה בועדת העלייה והקליטה במועצת העיר. משמשת אני כאחת ממנהלי ארגון "לובי המיליון", וכן כסמנכ"לית במכללה האקדמית ברמת גן.

3. סקירה של פעילויות הרשות לקליטת עלייה בזמן האחרון ועד לסוף השנה - אמיר דור מנהל הרשות העירונית לקליטת עלייה.

אמיר דור:

הכנו סקירה תמציתית אודות פעילות העלייה. תל אביב קלטה למעלה מ-5,000 עולים, כאשר חלק משמעותי מהם הם צעירים בגילאי 18-35. חשוב להדגיש כי מאז פרוץ המלחמה המתמשכת בין אוקראינה לרוסיה, 75 אחוזים מהעולים לתל אביב הגיעו מרוסיה. הם נמלטו ממדינתם ומצאו בתל אביב בית חדש. לצערנו, על פי נתוני משרד הקליטה, שיעור ניכר מהם עוזב את ישראל - לא חוזר לרוסיה, אלא מהגר לקפריסין, אירופה או קנדה. המדינה, למרבה הצער, לא גיבשה תכנית מוגדרת היטב לקליטתם, וזהו המצב הנוכחי. אנו מלווים עולים הדוברים שפות

שוונות: רוסית, צרפתית, ספרדית ואנגלית, ואנו מנגישים את כלל השירותים בשפות אלה. אחד החסרים המשמעותיים, אשר שגיא מקדם כעת את פתרונו, הוא היעדר אתר אינטרנט בשפה הרוסית, למרות שרוב העולים הם דוברי רוסית. כנראה שבשנת 2025 נוכל סוף סוף להשיק אתר אינטרנט בשפה הרוסית, דבר שעד כה לא התאפשר.

גיא דניאל אבנר:

אנצל את ההזדמנות להציג מספר יוזמות שאנו מתכננים לקדם. ראשית, בנוסף לאתר בשפה הרוסית, שואפים אנו ליצור דף ייעודי באתר העירייה, המנוהל על ידי מחלקת הדוברות, אשר ירכז את כלל הפעילויות שהעירייה מציעה לעולים חדשים. דף זה יכלול לוח זמנים שיאפשר לצפות מראש באירועים ולהירשם אליהם. כיום אין מענה כזה, ואנו פועלים להקמתו. יוזמה נוספת היא הקמת מספר טלפון ייעודי וקצר, בדומה לכוכבית-333 או קומבינציה דומה, שיאפשר לכל עולה חדש לפנות בשאלה או בקשה ולהגיע ישירות למלוות העולים שאמיר הזכיר - אשר מעניקות שירות מצוין במגוון שפות ומסייעות בכל סוגיה. באמצעות חיוג למספר זה, ניתן יהיה להתחבר ישירות לרשות לקליטת עלייה. היעד המרכזי והמשמעותי ביותר שהזכרתי קודם לכן הוא הקמת "בית עולה", אך נרחיב על כך בהמשך.

אמיר דור:

פעילויותינו מחולקות לפי שפות, ואציג לכם מקצת מהדברים שביצענו לאחרונה. קיימנו אירוע "ספיד דייטינג" בנווה צדק, שהיה מוצלח ומרשים במיוחד. ארגנו מגוון פעילויות ספורט, בעיקר בחוף הים, הכוללות גלישת סאפ ומשחקי מטקות, וכן אירועי ריקודים, טיולים חברתיים, מסיבות מוזיקה אלקטרונית וסיורים בחברות הייטק. בקרב העולים דוברי הצרפתית השתתפו כ-250 עולים בפעילויות אלה, כפי שניתן לראות בתמונות המוצגות. פעילויות דומות נערכו גם עבור העולים דוברי האנגלית. אחד הפרויקטים המשלבים את כלל העולים בעיר הוא "עולים על אופניים", במסגרתו מתקיים אחת לחודש סיור

באזורים שונים בעיר על גבי אופניים. פרויקט זה זכה לפופולריות רבה והתפשט במהירות. בנוסף, מתקיימים סיורים חודשיים במתחמי ההייטק בעיר, הפתוחים לדוברי כל השפות, המאפשרים היכרות עם מערך ההייטק העירוני. פעילויות אלה מהוות חלק ממערך שירותים הניתן לכ-470 עולים.

חן קראוס:

מהו אחוז ההשתתפות בפעילויותינו? אנו מדברים על 470 משתתפים, אך מעניין לדעת מהו היחס בין מספר זה לבין כלל העולים המגיעים לישראל ומתגוררים כאן. לכמה מהם אנחנו מצליחים להגיע בסופו של דבר?

אמיר דור:

לגבי העולים הצעירים דוברי האנגלית המשתתפים בפעילויותינו, אנו רואים כי בעיר מגיעים מדי שנה בין 100 ל-200 עולים כאלה, ובהתפלגות הרחבה יותר המספר עומד על 300-400. מתוך אוכלוסייה זו, אנו מצליחים להגיע לכ-40 עד 50 אחוזים מהם.

מיכאלה לוי:

ניתן לציין כי בקרב דוברי האנגלית אנו משיגים שיעור חשיפה של למעלה מ-100 אחוזים, כלומר מגיעים לכלל העולים ואף מעבר לכך, ואילו בקרב דוברי הרוסית אנו מגיעים לשיעור נמוך מ-100 אחוזים מהאוכלוסייה.

אמיר דור:

מקיימים אנו סדנאות מגוונות: תיאטרון, ריקודים, עזרה ראשונה, טיולים, תיאטרון קהילתי, וכן פרויקט המיועד למשפחות צעירות. פעילויות אלה משרתות כ-500 עולים. ניתן להבחין בחפיפה בין סוגי הפעילויות השונות, כאשר הצעירים משתתפים בשירותים דומים.

הראל:

כיצד אנו מתייחסים למשתתפים שאינם מוגדרים כעולים באופן רשמי? האם בעת איסוף המידע והרישום, אנו בודקים את סטטוס העלייה של המשתתפים? האם יכולים להשתתף גם צעירים המגיעים במסגרת תכנית "מסע" וכדומה, השוהים בישראל לתקופה מוגבלת של חצי שנה?

אמיר דור:

ראשית, איני מצליח להגיע באופן יעיל למשתתפי תכנית "מסע", וחסר לי ידע כיצד לשווק את החומרים והפעילויות לקהל יעד זה. עם זאת, אין לי כל התנגדות לשילובם בחלק מהפעילויות, אשמח לכך. מטרתנו העיקרית היא להגיע לעולים בחמש השנים הראשונות לעלייתם, אך יש לציין כי כ-20 או 25 אחוזים מהמשתתפים אינם בהכרח תושבי תל אביב. בשל העובדה שאנו מפרסמים את הפעילויות באינסטגרם, בטלגרם ובפייסבוק, מגיעים גם עולים שאינם מתגוררים בתל אביב. אופי ההשתתפות משתנה בהתאם לסוג הפעילות: בפעילויות יקרות במיוחד, כגון טיולים, אנו נוטים להיות בררניים יותר, בעוד שבפעילויות פתוחות אנו שמחים לקבל את כולם.

מיכאלה לוין:

ברצוני להוסיף כי בפעילויות המתקיימות בשיתוף פעולה עם עמותות, כדוגמת "נפש בנפש", אנו מקפידים על איסוף מידע מעמיק ומפורט. במסגרת זו אנו שואלים ומתעדים נתונים מדויקים: מועד ההגעה לישראל, מספר העולים, ארצות המוצא והמצב האישי שבו הגיעו לארץ.

הראל:

מעלה אני שאלה בנוגע למשתתפי תכנית "מסע" מאחר שזו עשויה להוות דרך נוספת לחשוף אותם לפעילויות בתל אביב. הם מתגוררים בעיר למשך חצי שנה, ולכן קיימת הזדמנות משמעותית לשלבם בעשייה המקומית.

אמיר דור:

היינו שמחים מאוד לחשוף את משתתפי תכנית "מסע" לפעילויותינו, מתוך הנחה שחלקם ישובו בעתיד להתגורר בישראל. גם לקהל דוברי הספרדית אנו מציעים מגוון פעילויות דומות: יוגה, טיולים ואירועים נוספים. אחת ממטרותינו העיקריות היא להרחיב את הפעילויות כך שיכללו את כלל העולים, כאשר השיווק אמנם מתבצע בשפות שונות, אך התוכן עצמו משותף. לפיכך, אנו מבקשים לקדם בשנים 2025-2026 פעילויות מגוונות יותר. סבור אני כי תחום שטרם פיתחנו דיו הוא שילוב העולים עם צעירים ישראלים - ערכנו ניסיונות שונים בכיוון זה, חלקם

מוצלחים יותר וחלקם פחות. אחד היעדים המרכזיים לשנים הקרובות הוא להגביר משמעותית את כמות הפעילויות המשולבות, שכן זהו הפרמטר המשמעותי ביותר ליצירת שינוי אמיתי. בפועל, כאשר עולה חדש מגיע לעיר, אני מקבל את פרטיו מרשימות העולים ושולח לו ברכת "ברוך הבא לתל אביב" עם הצעת סיוע. חלק מהעולים נזקקים לשירותינו, אחרים אינם זקוקים להם כלל, וישנם כאלה שנעזרים בנו בשלבים מאוחרים יותר. מבחינה מספרית, אנו מצליחים להגיע לחשיפה של כ-20-25 אחוזים בפעילויותינו. ייתכן שחלק מהעולים אינם מעוניינים בפעילויות המוצעות, ואנו משקיעים מאמצים מתמידים בהנגשת המידע. חלק אחר פשוט אינו זקוק לפעילויות שלנו או בוחר להשתתף בפעילויות אחרות - וזה בהחלט לגיטימי. תל אביב עשירה באירועי תרבות רבים ומגוונים, ואין הכרח שהעולים ישתתפו דווקא באירועים שאנו מארגנים. ישנן עמותות המקיימות פעילויות מצוינות, ולכן, אף שאנו שואפים להנגיש את המידע בצורה טובה יותר ולהגדיל את מספר המשתתפים, יש להכיר בעובדה שקיימת צמיחה משמעותית של אירועי תרבות וספורט בעיר, שאינם קשורים ישירות לפעילותנו.

גיא דניאל אבנר:

האתגר המרכזי העומד בפנינו הוא להגיע לעולים ולהציג בפניהם את מגוון הפעילויות שאנו מקיימים. למרות איכותן הגבוהה של הפעילויות, לא כל העולים מבקרים באתר העירייה. משום כך, אנו פועלים כעת להבלטת המידע באתר העירוני, אך מובן כי פלטפורמות כגון עמוד האינסטגרם "עולים מתל אביב", עם 70,000 עוקבים, מהווה ערוץ נגיש ויעיל יותר להפצת המידע.

אמיר דור:

אביא דוגמה מעניינת. במסגרת פגישת "ידע", הציגו בפנינו שתי יזמיות דוברות רוסית רעיון חברתי - ארגון מפגשים בקולנוע סביב סרטים ישראלים איקוניים, כגון "גבעת חלפון", בליווי הרצאה והסברים על הסרט. יוזמה זו זכתה להצלחה יוצאת דופן - בכל אירוע אולם הסינמטק

מתמלא במאות משתתפים. מדובר ביוזמה פרטית שלהן, ואנחנו מצדנו הצענו את תמיכתנו. יוזמות מסוג זה זוכות לעידוד וקידום מתמיד מצדנו.

ברצוני לציין כי אנו עובדים כעת על שילוב העולים במערך התקשורת העירוני. קיים ניוזלטר תל אביבי נפוץ בשם "תל אביב נדב לאור", המופק על ידי מחלקת העולם והתיירות. כעת אנו פועלים ליצירת שיתוף פעולה, במסגרתו יקבל כל עולה את הניוזלטר הדיגיטלי הזה אחת לחודש. הניוזלטר מציג את כלל האירועים והפעילויות בתל אביב, והוא מופץ הן בשפה האנגלית והן בשפה העברית.

גיא דניאל אבנר:

כיצד אתה משיג את כתובות הדואר האלקטרוני של העולים החדשים? זוהי נקודה משמעותית ביותר בתהליך הקבלה והקליטה של העולים.

חן קראוס:

אני מקבל את פרטי הקשר של העולים, הן כתובות הדואר האלקטרוני והן מספרי הטלפון, ישירות ממשרד הקליטה. המידע מועבר אליי באמצעות הדואר האלקטרוני.

אמיר דור:

נניח כי העולה קיבל תעודת זהות והתיישב בתל אביב עם הגעתו ארצה - במקרה כזה, המידע עליו יגיע אלינו. אולם הבעיה מתעוררת כאשר, לדוגמה, העולה התגורר תחילה בחיפה במשך שנה ורק לאחר מכן עבר לתל אביב. במקרים כאלה עלולים להתרחש פספוסים, שכן מערכת המעקב אינה מזהה בהכרח את השינוי במקום המגורים.

מעין רבינוביץ':

אכן מדובר בנקודה חשובה מאוד, וייתכן שכדאי לקיים שיחה עם אנשי משרד הקליטה בנושא. במקרים רבים, העולים נדרשים לעדכן את כתובתם לצורך המשך קבלת ההטבות המגיעות להם.

הראל:

עד שהבעיה תיפתר ברמה המערכתית - ואני מודעת למאמצים הרבים בנושא - ניתן ליישם פתרונות ביניים. למשל, יצירת מדור ייעודי לעולים

חן קראוס:

בפלטפורמה הדיגיטלית העירונית, המציע אירועים מותאמים במיוחד עבורם. הצגת תוכן ממוקד זה תגרום להם להתחבר באופן אוטומטי, מתוך ידיעה שזהו המקום שבו יקבלו מידע רלוונטי. בנוסף, אפשר להציע הטבות ייעודיות: למשל, עולה חדש שהגיע לתל אביב יהיה זכאי לשלוש כניסות חינם לקאנטרי. הטבות מסוג זה יעודדו רישום ומעקב.

דווקא בעקבות הועדה הקודמת שלנו, בתחילת המחזור החדש, העברנו להם את רשימת העולים שלנו יחד עם הדף באנגלית. אולם נתקלו בקשיים משמעותיים בתהליך הרישום, וזו אכן בעיה מהותית שיש להתמודד עמה.

הראל:

5. דיון פתוח- כיצד מקדמים שילוב צעירים עולים בפעילויות העירייה

I believe we receive a lot of feedback on this topic. In our first meeting, one of the main issues that came up was the accessibility of information in Tel Aviv. While information is available in English in many parts of the city, there is still significant work to be done in this area by all involved parties. If the municipality struggles to advance this or if the process is too slow, it makes sense to leverage communities like mine, Keren House, or any other community represented here, to share this essential information. We should utilize ourselves as a source of guidance, as immigrants often turn to us with questions – how to contact the bank, approach the authorities, or access other essential services. As an Israeli, I want to trust that these resources are available to me as well, but in reality, for immigrants, every topic can be a challenge, even the most basic ones. I believe that a significant part of the problem lies in the language barrier. Many are recalling our previous

מיכאל זנדנסקי:

conversation, where it was mentioned that the municipality runs various programs, including the "Olim Companion" program, which is considered highly successful. However, if we ask a hundred immigrants who arrived in Tel Aviv in the past two years whether they have heard about this program, the answer might surprise us. We would be happy to share more information about this program in our next meeting

We organize numerous networking meetings and events in collaboration with the city of Tel Aviv, as presented at this event. So far, we have held about 17 events, each attended by to 300 participants, most of whom are new immigrants. At every event I participate in, I promote the municipality's activities, the Tel Aviv municipal services, and all of our initiatives. During the presentations, the immigrant companions provide you with all the relevant promotional materials. We have also created a WhatsApp group specifically for immigrants attending these events, providing us with an immediate and accessible communication platform for every event

מיכאלה לוי:

Let us discuss the issue of WhatsApp groups – there is an abundance of such groups, with about five new ones created every day. We have started holding presentations on the "Masa" program, and while these presentations are important and contain the necessary information, the reality is that they are often the same dull presentations in which participants lose interest within just three minutes

מיכאל זנדנסקי:

Perhaps it would be a good idea for you to reach out and offer assistance so that at the next event, you can act independently and bring in more participants. These events are very helpful for new immigrants. In fact, each event focuses on a different field sometimes high-tech, sometimes marketing, and we also hold – events in areas such as heritage and other fields. We invite leading professionals; as someone who has been living in the country for a long time, I can bring new immigrants to meet with these experts. We are developing detailed tables for ranking and tracking, but the question remains: to how many people does the information actually reach

מיכאלה לוי:

I would like to clarify that if claims are raised regarding costs to the council and the argument that this is not budgeted in the annual budget, it is important for me to be able to reach out to the local community and update them on the developments

גיא דניאל אבנר:

הנני מציע כי ננקוט בגישה מעשית ונגדיר באופן מפורש את ערוצי התקשורת הרלוונטיים, תוך ציון זהות הגורם אליו יש לפנות או הגורם אשר ייזום את הפנייה. חיוני כי נתמקד בפתרונות קונקרטיים, שכן המצב הנוכחי נדמה כחסר בסיס מוצק ואינו מאפשר התקדמות אפקטיבית.

יוריק בן דוד:

אנו דנים בנושאים שאינם פרופורציונליים למצב הנדון. הפתרון המוצע הינו מקיף מדי ביחס לאתגר העומד בפנינו, ונדרשת התאמה מדויקת יותר בין היקף הפתרון לממדי הסוגיה.

חן קראוס:

סוגיה זו הועלתה כבר בשלוש ישיבות של הועדה, ולפיכך מתבקש כי נאמץ גישה פרגמטית ונגיע להכרעות.

יוריק בן דוד:

חן קראוס:

כעת נחשפתי למורכבות המאמצים הנדרשים לקידום יוזמות. התקדמות מושגת באמצעות עבודה סדורה ומתמשכת בין ועדות שונות. אני סבורה כי הצורך שהעלית הינו משמעותי ביותר ומחייב דיון מעמיק. אבקש לציין כי בשיחתי עם חגי עלה נושא מרכז ההזדמנויות העירוני המסייע במציאת תעסוקה, הפועל בשיתוף פעולה עם יחידת הצעירים. הקצינו תקציב בסך שלושה מיליון שקלים לפעילויות המיועדות לצעירים ולרווחה, וזהו בדיוק המענה המוצע לעולים הצעירים. קיימת אפשרות ליצירת חיבורים משמעותיים, הן באמצעות פעילויות קבוצתיות והן דרך מענים אישיים מותאמים. נדרשת בחינה מעמיקה בנוגע לאפשרויות התעסוקה המוצעות לעולים צעירים.

מיכאל זנדנסקי:

In my opinion, one of the fundamental characteristics of the Jewish community is its strong desire to give back and assist individuals in dealing with the processes of transition they have experienced. I believe it would be a wise move on your part to make a decision, collaborate with us, and implement this decisively. Furthermore, I believe that holding more frequent meetings would be beneficial, perhaps in the format of smaller working groups, where the discussion would be conducted entirely in English to facilitate participants in sharing their thoughts and developing ideas. I agree that these are significant challenges that cannot be resolved quickly, but rather, they are complex issues to the extent that it is difficult to identify the right starting point or even know when to initiate the process.

מרים גרנט:

I believe you should involve more immigrants who are developing projects for us, as there are a significant number of such initiatives. Even when referring to the first wave of

immigration, we represent the largest group of children and teenagers. There are many projects led by people who are highly knowledgeable and deeply understand the needs of their target audience, and they have practical solutions at hand. Although they require additional resources to expand their activities, much of the work has already been done for you. The next step .is simply to approve the actions and implement them

I largely agree with these points, as each of us is an integral part of our community, and we are able to easily recruit and connect additional people. Personally, it took me three years before I initiated and organized the event in question, connecting participants with Israelis who helped and contributed financial resources to make it happen. Before that, I did not feel that I was given a similar opportunity. Even for us immigrants, and in my case as someone who came from Russia, in my personal circumstances, I was not aware of the possibility to approach the municipality and present my ideas. This is a characteristic phenomenon among immigrants from Russia – the perception of municipal organizations as distant, large entities .disconnected from everyday life

דשה אלישנקו:

I would like to address the exact point you raised. We had a discussion with Y regarding our desire to organize a tour of the Knesset for the youth team, with the goal of allowing them to meet and be exposed to government institutions. The participants' response was extremely enthusiastic when they learned about the opportunity to visit public institutions and the

גיא דניאל אבנר:

Israeli parliament. Indeed, this is Israel – an open and accessible country for its citizens. I discussed this with Amir, and we are exploring the possibility of organizing a visit to the Knesset for .new immigrants residing in Tel Aviv

Yes, the point I made is that it's crucial to emphasize the importance of working closely with community leaders. They will have a significant impact on the process. Working with these leaders, rather than just reaching out to immigrants in general, goes beyond increasing numbers; it holds intrinsic value. When focused work is done with community leaders and helps them understand their additional capacity to influence, they will bring their communities to more active involvement in .the process

דשה אלישנקו:

Additionally, we have managers who have already started to take significant action in the fields of commerce and communications, and we have already established meaningful .connections in these areas

מרים גרנט:

In my opinion, the management is currently focusing more on bureaucratic aspects. In our community, there are various social activities, and we hold regular meetings and different types of gatherings. However, I do not see a clear mechanism for interaction with the municipality. If we work towards creating a framework that accompanies the municipality's activities and allows us to share authentic information, I believe this is an area worth focusing on. Regarding the social aspects, I assume there

מיכאל זנדנסקי:

is awareness of this, at least in the context of our demographics,
.as we are dealing with a population aged between 18 and 40

I propose that we build a joint initiative with the municipality, which could take the form of a project similar to what you mentioned. We have already started providing digital support in three additional languages, and we have the potential to unify all the communities. We could define an intensive timeframe, and at the end, present the outcomes in the country. We are capable of managing the various institutions, and there is a willingness among people to volunteer and contribute to this creation. There are impressive talents who are capable of leading and representing such a venture, and it aligns with what was previously proposed, as many are not familiar with the ways of operation within the municipality and its interaction mechanisms. However, we have the potential to bring our organizations together and act in synergy. I believe the goal of progressing with the municipality is to build a meaningful infrastructure, as the number of immigrants is much higher than estimated. It is important to remember that people working here for varying periods – whether ten years or six months – are still facing challenges. I have been here for a long time, and even if we establish the necessary infrastructure, we must specialize in using it. We have held several significant events in the past. For example, the event we held a few months ago, which was aimed at future planning and working with technology experts to develop technical solutions, is continuing to evolve toward the future, understanding that this is a trend that will strengthen.

מעין רבינוביץ:

Additionally, we developed solutions during the recent war period. I believe that we all work in various energy fields, and some of our main issues are related to authorities and spaces. These are two areas in which collaboration with the municipality could yield significant results – both in terms of human resources that we can provide and in the potential to .release substantial financial resources

I am grateful for your words, particularly in relation to informal communication. I have experienced significant exposure – when I participated in the mentioned trip, I thought I did not know anyone, but in fact, it turned out that I had connections with Zavit organizations and familiar friends. The interaction between the organizations and communities in our space is vast. Although we have been invited numerous times, we have not made use of the opportunity to participate actively. For me, this is the first time I am exposed to cross-cutting activities, and I was amazed to discover the rich information you have and your willingness to assist. Despite the fact that the organization has been around for three years, I am not yet known to you, but you can contact me whenever you need information. I feel that the information is available, and even if people do not hold formal positions, they are still legitimate and influential figures. I believe there is a need to break down formal barriers, as if we are on the same sidewalk. The flow of information should be bidirectional, and I believe this issue is of great importance. The council can play a significant role in this context. If we unite all the councils, even partially, and publish their details in the

סופיה:

council's WhatsApp group and other platforms, we could present them as partners: "Here are our partners, we work with these organizations, if you need specific guidance, contact person A, if you need support B, here is the system, if you are looking for resource C – here is the address." There are many other possibilities that will allow people to identify: "This is legitimate, I can participate in sports activities," as well as reduce the burden on the management by transferring responsibilities to the organizations working in the field. I believe this encapsulates my explanation in this context, and I am happy that everyone is giving it attention today

I am happy to express my enthusiasm for the proposed ideas and I appreciate the opportunity to voice my thoughts. I am aware of the numerous committees and the efforts to identify outstanding projects already operating within the municipality, and I would be glad to incorporate one of them that has been successful. We have talented individuals who can assist our community, but they show resistance to certain occupations. Our community includes highly educated people who are proficient in English, and this is in a country that is in need of English-speaking teachers, offering high-quality jobs and training opportunities that our community can benefit from. One of the main barriers is the requirement for a teaching certificate and the necessary certification to teach. Currently, the requirement is to teach Hebrew, and teachers are expected to be proficient in Hebrew language instruction. There is a certain mismatch here. I suggest expanding the training options

ג'יי סטיבן:

for a teaching certificate in English, combined with a Hebrew language course, so that while people are learning Hebrew, they can simultaneously learn English and find employment in English teaching. There is already a Hebrew language program .in place with skilled teachers

Indeed, we had a program in which participants grow with us and study in a language immersion program simultaneously. We employ students with experience in the immersion program, who come to their center without being required to develop within the framework of the hall. The teaching method in the immersion program is based on teaching Hebrew through Hebrew - we teach the entire language in Hebrew. Currently, there are dedicated programs for doctors and lawyers. Similarly, we intend to train teachers towards obtaining a teaching certificate. If we implement this in English, or in fact any language, we could cater to a wide range of populations - Russian speakers, and members who speak other languages. We are capable of advancing and developing this pathway. I would like to align with Yuri's line of thought and address the idea raised by Maayan. I'm not sure if the idea serves as an introduction to the topic, but it presents the material in an interesting way. I believe we can take advantage of the cultural and social richness present in Tel Aviv as residents of the city. The city is full of diverse activities and events in which we can participate. We have the opportunity to leverage significant opportunities in Tel Aviv. For example, we are approaching the "White Night" event, and we can integrate activities during the "

הראל:

week the event takes place. Another possibility is "Aliyah Week," which this year included a variety of activities. I believe that integrating our activities into the existing events in the city .is a successful idea

By the way, regarding the issue of education and teaching certificates and the challenges we are facing, I am not familiar with the current state of the teaching system. We need teachers not only in English but across all subjects. In the past, when there was formal communication, a representative from the Education Institute presented the situation and the operational mechanisms of the Ministry of Education, the municipality, kindergartens, and teachers. You can join the group established .in the club, where all the relevant information is gathered

מיכאלה לוי:

אירוע נוסף שניתן לנצל לחיזוק הקשר בין העירייה לעולים חדשים ולצעירים הוא המכבייה שהתקיימה השנה. זו תהיה הזדמנות פרסומית מצוינת מול הקהילות היהודיות ברחבי העולם המגיעות לישראל. רבים מהמשתתפים באירוע זה עלו לישראל בהמשך, ולכן חשוב ליידע אותם מראש, גם אם הם עדיין צעירים וטרם החליטו לעלות, כי עיריית תל אביב מספקת שירותים ייעודיים לעולים. מידע זה עשוי לסייע רבות, וכך גם השתתפות באירועים שונים הנערכים בתקופת המכבייה. המכבייה מושכת אליה עולים חדשים מכל רחבי הארץ, המגיעים לצפות בחבריהם ולתמוך בהם.

דניאל כהן:

ברצוני להדגיש בפני כולם כי הסוכנות היהודית, בשיתוף פעולה עם משרד הקליטה ועם עיריית תל אביב וערים נוספות, מקיימת מגוון הכשרות מקצועיות וקורסים להסבה מקצועית המיועדים לעולים. תכניות אלה מציעות אף מלגות קיום למשתתפים. מדובר בתכניות

הראל:

מקיפות יותר מקורסים מקצועיים גרידא, המתקיימות בשיתוף פעולה הדוק עם משרד הקליטה. יתכן כי באמצעות הארגונים השונים ניתן להגביר את החשיפה לתכניות אלה ולסייע בעיקר בתחום התעסוקה, שכן רבים מהעולים מחפשים עבודה או זקוקים לשיפור מיומנויות השפה. הסוכנות היהודית מציעה שפע של שירותים ותכניות, ואני ממליץ לנצל משאבים אלה באופן מיטבי.

אולגה:

ראשית, הנני חשה זכות גדולה להשתתף במפגש זה. עליתי לישראל לפני תשע שנים והתחלתי את דרכי באולפן, שם רכשתי את השפה העברית, ועל כך תודתי. נוכחותי כאן היום נועדה להציג את קהילת העולים החדשים מאוקראינה ולהעלות סוגיה שעשויה להיראות שולית יחסית לדוברי האנגלית והרוסית, אך לדעתי מדובר באוכלוסייה שמחובתנו להתייחס אליה ולבחון אפשרויות פעולה. מחינת נתונים סטטיסטיים ברמה הארצית, איני מחזיקה במידע מדויק אודות מספר העולים מאוקראינה המתגוררים בתל אביב, ואשמח להכיר נתונים אלה. למיטב ידיעתי, מרביתם מתגוררים ברמת גן, גבעתיים ויישובים סמוכים. ספר משמעותי של עולים הגיע בעשור האחרון, ובפרט לאחר הפלישה הרוסית לאוקראינה בשנת 2022. בנוסף, קיימת אוכלוסיית פליטים אוקראינים המתגוררים באזור, הן בתל אביב והן בגוש דן, אשר חסרים תעודת זהות ואינם זכאים לעלייה. נתן רלוונטי שאיתרתי בפרסומי הכנסת מצביע על 540 עולים חדשים המשרתים בצה"ל כחיילים בודדים. אני מזכירה זאת מניסיוני האישי כחיילת בודדה, ומכיוון שמדובר באנשים המשרתים כעת בשירות סדיר בתקופת מלחמה, כאשר בני משפחותיהם נמצאים באוקראינה וחווים מציאות מלחמתית שם.

מעין רבינוביץ':

אני מודעת לכך שבקהילתנו משרתים מילואימניקים רבים, ולעתים המצב מורכב יותר מההגדרה הפורמלית של "חייל בודד". למשל, כאשר אדם נישא, יתכן שהיה בעבר מוגדר כחייל בודד, אך להוריו עדיין שוהים

במדינת המוצא. אף שאינו נחשב עוד לחייל בודד בשל נישואיו, הוא עדיין מתמודד עם העדר עורף משפחתי תומך.

אולגה:

חשוב להדגיש כי עבור עולים רבים מאוקראינה, השפה הרוסית מהווה כיום גורם מעורר רגישות, ובשל כך רבים מהם נמנעים מלהשתתף באירועים המאורגנים על ידי משרד הקליטה ובאירועים מקומיים. עולים אלה מעדיפים לא פעם להשתתף באירועים המתנהלים בשפה האנגלית, שכן הם חשים בהם נוחות רבה יותר והתאמה גבוהה יותר לצרכיהם, בהשוואה לאירועים המתקיימים בשפה הרוסית. הסיבות לכך נעוצות במציאות המלחמתית, בחוסר הרצון להשתייך לתרבות הרוסית ובגורמים נוספים. זהו תופעה שחיוני להכיר ולהבין, המסבירה את היעדרותם של עולים מאוקראינה מאירועים אלה. בדבריי כעת אני מתמקדת באוכלוסיית הצעירים, המוגדרים כמי שגילם נע בין 18 ל-40, אשר נולדו באוקראינה. אולם התופעה רלוונטית גם למבוגרים רבים, כפי שנדמה לי. יש לציין כי הדבר תלוי באופי האירועים, ובוודאי באירועים המתאימים לצרכיהם. גם המבוגרים מודעים לכך שהיו חלק מהאימפריה הרוסית בעבר ואינם מעוניינים לשתף פעולה עם היבטים אלה. איני מבקשת להעמיק בסוגיות הפוליטיות, אך חיוני להבין כי מדובר בנושא רגיש. הפעילות שאני מקדמת עם קהילתי מכוונת לסייע לאנשים להשתלב בחברה הישראלית, תוך שמירה על תחושת השייכות לתרבות המקורית שלהם.

מיכאלה לוי:

כאשר את מתייחסת לקהילה, מהו היקף האנשים הנכללים בה למעשה?

אולגה:

בנוגע לפרויקט הנוכחי, אנו פועלים כשישה חודשים, ולפיכך מדובר ביוזמה צעירה יחסית. כיום קהילתנו מונה כ-200 משתתפים. בכל אירוע נוכחים למעלה מ-40 איש, וכבר נאלצתי לדחות בקשות השתתפות בשל מגבלות מקום פיזיות. קיים ביקוש עצום, במיוחד בקרב צעירים. כעת אני משתפת פעולה עם מרכז התרבות האוקראינית של שגרירות

אוקראינה, ואנו מקיימים גם אירועים בחללים פתוחים. לדוגמה, ערכנו חגיגת יום העצמאות בפארק הירקון, אליה הגיעו קרוב ל-50 משתתפים. יש לציין כי כל הפעילות מתבצעת בהתנדבות, מה שמציב אתגר מבחינת המשאבים הנדרשים להפעלה עצמאית או בשיתוף מתנדבים נוספים. עם זאת, הפעילות מסייעת משמעותית, ואנשים רבים זקוקים לה בתקופה זו.

האם אדם שעלה לא בשנת 2022, אלא עלה מרוסיה עקב התנגדותו לשלטון שם, ואינו דובר אוקראינית, אך מעוניין ליצור קשרים עם הקהילה - האם הדבר אינו אפשרי עבורו?

אליס:

איני נוקטת בגישה של סירוב, אך מהות הקהילה היא אכן עולים מאוקראינה, וכל האירועים שלנו מתמקדים בתרבות האוקראינית באופן ספציפי. לדוגמה, בסדר פסח שערכנו, שילבנו את השפה האוקראינית והעברית, ואירחנו ישראלים צברים, עמם קיימנו חלק מהפעילות בעברית. משום כך אני סבורה כי שיתופי פעולה בין צעירים מקומיים, ישראלים ועולים, הינם בעלי חשיבות רבה, כיוון שהם מסייעים לעולים הן בשיפור השפה והן בהיכרות עם התרבות. לא הייתי מסרבת לקבל אדם כזה, אך עולה השאלה מדוע הוא מעוניין להצטרף - האם מתוך רצון להכיר את התרבות והשפה האוקראינית.

אולגה:

האם מבחינה אינפורמטיבית פעילותכם מיועדת אך ורק לצעירים דוברי רוסית?

יוריק בן דוד:

כן. מטרותינו העיקריות הן מתן תמיכה פסיכו-חברתית וסיוע בהשתלבות בחברה הישראלית. אני סבורה כי זהו תחום בו עלינו לפעול בשיתוף פעולה עם עיריית תל אביב, שכן כל הקשור להשתלבות בחברה הישראלית מצריך יצירת היכרות בין צעירים מקומיים, צברים, לבין עולים. לדעתי, זהו המפתח להצלחה וזה המרחב בו מתרחשים

אולגה:

החיבורים המשמעותיים. חשוב לי להדגיש כי לאור הביקוש הרב לקהילה כזו, המהווה מרחב בטוח, אנשים רבים מעוניינים להשתתף, ולעתים, כפי שציינת, אנו נאלצים לדחות בקשות בשל מגבלות מקום פיזיות. כאשר אתם מתארים את הקושי בגיוס משתתפים, אציין כי איני מתמודדת עם אתגר זה. האתגר שלי הוא לספק מרחב פיזי ראוי, משאבים ותמיכה. בהתחשב בכך שמדובר באוכלוסייה פגיעה יחסית - עולים חדשים, חיילים בודדים, משרתי מילואים, אנשים הנמצאים לבדם בארץ - נדרשת תמיכה וסיוע כספי, אך בשלב זה אלה אינם זמינים.

קליה:

במרכזנו מתוכננת ישיבה מרכזית בקרוב, בשעה שמונה. בכל מרכז קיימים חללי התכנסות היכולים להכיל עד 40 איש, ובמקומות מסוימים אף עד 80 משתתפים. אנו מיישמים זאת בפועל. עולות כאן שתי שאלות מהותיות. ראשית, באיזה אופן ברצוננו להקצות מרחב לקהילות ייעודיות, שכן הצורך רב ונשמח מאוד לסייע. אני סבורה כי הערך המוסף שביכולתנו להציע הוא החיבור עם החברה הישראלית, שכן בסופו של דבר אחריותנו היא על הצעירים המתגוררים בעיר, ויש ביכולתנו לתקשר עם אוכלוסייה של כ-20,000 צעירים לאורך השנים. משמעות הדבר היא שברשותנו היכולת לעצב את הפעילות באופן אטרקטיבי, ולשם כך יש לי מספר רעיונות.

אולגה:

ראשית, הנני מודעת לכך כי כסטודנטית באוניברסיטה, אנשים רבים כבר פונים אליי בשאלות כגון "היכן אני עורכת שבת?" או "האם אוכל להצטרף לשבת כזו?". צעירים ישראלים מגלים עניין בתרבויות מגוונות, וזו תופעה חיובית שעשויה להיות מעניינת גם עבורם. שנית, שיתופי פעולה מהווים נדבך משמעותי. כאשר אנו, הנוכחים כאן, מקיימים דיאלוג אפקטיבי, מכירים את הארגונים השונים ומסוגלים ליזום אירועים משותפים - בין אם מדובר בערבי נטוורקינג, אירועי מכבייה או

כל פעילות אחרת - ומשלבים את כלל האוכלוסיות, התוצאה עשויה להיות אטרקטיבית במיוחד, מהנה ביותר ובעלת יעילות מרבית.

קליה:

אני מבינה את המורכבות. אציע כי תפנו אלינו ישירות. אתר האינטרנט שלנו, אמנם מופיע באנגלית, אך אינו זמין ברוסית, צרפתית או איטלקית. עם זאת, אני מזמינה אתכם לפנות אליי באופן אישי, ואספק את מספר הטלפון שלי בסיום המפגש. קיימים גם מנהלי מרכזים, רכזי קהילה וכתובת דואר אלקטרוני שזמינה מאוד. אני סבורה כי עלינו לשקול בכובד ראש את האופנים ליצירת חיבורים משמעותיים, שכן אלה המרכיבים המעניינים והם שיוצרים קשר אמיתי ומונעים תחושת נטישה. פעילויות קטנות המתקיימות אצלנו מיועדות לכ-20-15 משתתפים, כגון מועדון הספר שלנו, בו אנו מקיימים כעת מפגשים סביב ספרות עברית מתורגמת. בבר קיימנו פעילויות ברוסית, וברצוננו להרחיבן לשפות נוספות. מבחינתי, איתור האדם המתאים להעברת התכנים הוא תחום בו תוכלו לסייע לי, שכן אנו משקיעים מאמצים רבים באיתור הגורמים הנכונים. הנני סבורה כי מעבר למייל, יהיה נעים לקבל חומר מודפס. אני זוכרת שכאשר בתי נולדה, קיבלתי מכתב ברכה שהצגתי על המקרר לעד. לכן, אולי מעבר לדואר אלקטרוני, יהיה נחמד לקבל דואר פיזי, בהנחה שיש כתובת עדכנית. לעינן זה, אם תוכלו לפלח את אוכלוסיית הצעירים מתוך העולים החדשים ולציין את בתי הצעירים, או כפי שדנו, ליצור מפה עירונית עם המלצות - "אם אתה צעיר, מומלץ להתגורר באזור זה", "זהו אזור משפחתי", "כאן האזור התוסס", "כאן נוהגים לבלות", "יש את התדר", וכן הלאה - מדוע לא להשתמש במשאבים העירוניים הקיימים, שבתוכם גם נכללים בתי צעירים ושירותי רווחה. מיפוי אטרקטיבי שכזה של העיר עשוי לתרום רבות לקליטה מוצלחת. אפשר בהחלט להזמין אותם להגיע אלינו. היתרון בפעילות עם צעירים הוא ששפת האנגלית מהווה מכנה משותף

ביניהם. כיום מגיעים אליי באופן קבוע אנשים מרקעים מגוונים, לרבות יוצאי החברה החרדית ודוברי שפות נוספות מלבד אנגלית.

מיכאלה לוי:

אם אכן כוונתכם למשוך אליכם עולים, עליכם להנגיש את המידע בשפה הרוסית, בשפתם המקורית. כאשר העולים נתקלים בתוכן בשפה הרוסית, הם מזהים מיד כי הוא מיועד עבורם. לעומת זאת, כאשר הם רואים תוכן באנגלית, אינם מסיקים באופן אוטומטי כי המידע רלוונטי להם.

קליה:

אני אכן סבורה כי חשוב שאדם יהיה מודע לאפשרות להגיע אלינו, למשל לצורך פעילות דיגיטלית. באם נבסס מסגרת זו, ביכולתי גם לשתף כי העסקתי בעבר מלגאית דוברת רוסית במשך שנה, אשר אמנם עזבה בהמשך, אך במהלך שהותה ישבה עמנו יום בשבוע וזו הייתה מהות תפקידה. היא פשוט יצרה שיח, חיברה בין אנשים והובילה מגוון יוזמות.

מיכאלה לוי:

הינך מציינת את הקושי באיתורם ובהגעה אליהם. ברגע שהמידע יוצג בשפה הרוסית, הם יפנו אלינו מיוזמתם.

קליה:

נכון, אף כי אני מפרסמת את האירועים שלי בפלטפורמות שונות בשפה הרוסית ומספקת תרגום עבור כל אירוע, אם הנוכחות הדיגיטלית שלי אינה מותאמת לשפה זו, האפקטיביות נפגעת משמעותית.

אמיר דור:

היינו מבצעים זאת באופן פרטני עם משתתפים ודואגים לתרגום התכנים הדיגיטליים, אך בהמשך, כל ההודעות נשלחות בעברית עם התאמות רלוונטיות.

קליה:

ניתן לפתור את הסוגיה בדרך פשוטה על ידי הזמנתם להגיע למרכזי הצעירים במועד קבוע מראש. באמצעות קביעת יום ושעה מוגדרים, המשתתפים יכולים פשוט להגיע ולהתרשם מהפעילות. כאשר אדם נחשף לחוויה בפועל ומבין את אופי הפעילות, הוא יכול להיעזר באחרים

בהמשך. אולם, אם מלכתחילה לא הצליח להירשם לפלטפורמה הדיגיטלית, התהליך כולו נחסם.

מעין רבינוביץ': כאשר התקשורת השוטפת אינה נגישה, הדבר מאבד מהרלוונטיות שלו.

Regarding the different centers, I would like to share that as a mother of two children, I only discovered about half a month ago that I can register my children for activities at all the centers, simply because all the information is available only in Hebrew. I truly appreciate the activities and share information with others, but the situation is simply unreasonable, and it's solely .due to the language barrier

:rebbeca

אני סבורה כי עלינו לעצור לרגע ולפעול במסלולים מקבילים. מחד, אני מודעת למאמצים הרבים המושקעים בתרגום התכנים, נושא שחשיבותו עליונה. מאידך, עד להשלמת התהליך, שמטבעו אינו מידי אלא תהליך ארוך ומורכב, יש לשקול אילו פתרונות ביניים ניתן ליישם ואילו מענים זמניים אפשר לספק. חיוני לחשוב על כך באופן יצירתי, שכן לא נוכל להרשות לעצמנו להתמתין בחוסר מעש.

חן קראוס:

הבה נשלב את העולים, אלה שנמצאים עמנו כבר שלוש שנים, המשתוקקים לשמש כיועצי קליטה או מלווי קליטה, ולמלא תפקידים אלה על בסיס התנדבותי. אבקש להתייחס לנושא נוסף - אמיר, בעבר פניתי אליך מספר פעמים בנוגע למגנט המידע לעולים, שסיפק תוכן מצוין. יתכן שכדאי לשקול גרסה דיגיטלית שלו, אך ברצוני להדגיש כי המגנט הפיזי, שהוצב על מקררי העולים, היה כלי יעיל במיוחד.

הראל:

הנני מבקש להבהיר כי התמונה המוצגת כאן אינה משקפת במדויק את המציאות. אדגיש שוב כי קיימים היבטים רבים שלא זכו לדיון. לדוגמה, בנושא הורות, פועלות קבוצות רבות בשפות שונות המיועדות לאימהות

אמיר דור:

- באנגלית, ברוסית ובצרפתית - המעבירות מידע חיוני. המצב אינו חד-משמעי, וחלק מהקבוצות אף אינן מקבלות תמיכה ממוסדית. העובדה שפנו מספר מסוים של אנשים מצביעה אמנם על קיומה של בעיה, אך חשוב להדגיש כי במקביל מתקיימות התארגנויות עצמאיות רבות של העולים עצמם במסגרת קהילותיהם, המבוססות על תחומי עניין משותפים כגון חינוך.

Regarding the initiative I launched, I searched everywhere to find out if there were any options available in Hebrew. I met with various individuals in different frameworks across the country, but I did not find a single person who expressed a desire to take action on this issue. As a result, I took the initiative myself and started a conversation with another mother, and the only reason those people showed up was because the activity was conducted in English. Returning to the bigger picture, I believe you should involve us in your activities, as we are not just here to talk – we are capable of leading initiatives, and there are people willing to help. This approach has proven effective, as without it, people simply do not show up to these activities

:rebecca

אבקש להציג בפניכם את פעילות ארגון "נבו". כפי שציינתי קודם, אנו פועלים בנקודת המפגש עם צורכי העולים. מטרתנו לסייע לעולים להשתחרר מהתחושה שהגעתם לישראל מהווה ויתור על הזדמנויות או החמצה של התפתחות מקצועית ואישית שהייתה בהישג ידם במדינות המוצא. אנו מספקים להם את מלוא התמיכה כדי להסיר כל חסם בדרכם, מחברים אותם עם גורמי מפתח בתעשייה ומסייעים להם בבניית רשת מקצועית שתאפשר את צמיחתם המיטבית. ייחודנו טמון בכך שאנו עובדים עם עולים מ-22 מדינות שונות. אחד מבוגרינו היה

:מעין רבינוביץ'

שותף בהקמת מיזם "ריבוט", שזכה לתשומת לב לפני מספר שנים, ועולים רבים נוספים מקדמים פרויקטים משלהם בהצלחה. איתרנו רשימת אתגרים הכוללת סוגיות של הנגשת שירותים, צרכים באולפן ועוד, אך מאחר שנושאים אלה כבר הועלו בדיון, לא ארחיב עליהם. אציין כי בעיניי, סוגיית האמון ברשויות והנגישות אליהן כמשאב זמין משמעותית במיוחד. אני סבורה כי עבור רבים מקהל היעד שלנו, הדבר מורכב יותר מהערה טכנית, וזאת ממספר סיבות: ראשית, אין מדובר בעולים טריים אלא באנשים השוהים בישראל כבר שנתיים, שלוש ועד עשר שנים. חלקם חוו צמיחה משמעותית, והם מופתעים כיוון שמנקודת מבט העירייה, ייתכן שלא היו מקבלים את ההתייחסות הזו - הם כבר מתגוררים כאן שנים רבות, משולבים בתעסוקה, אך בחוויית ההזדמנויות הם עדיין חשים מוגבלים. המערכת הביروقרטית עדיין אינה נגישה עבורם ואין להם תחושה שיש כתובת לפנייה. אחת המחשבות העולות בי היא האפשרות לתת את הדעת לנושאים אלה. אני יודעת אם קיים ערוץ תקשורת בין כל הארגונים המשתתפים מהמפגשים הקודמים, שכן אני מזהה כבר ניצני שיתופי פעולה, וגם עבורנו כל הארגונים הנוכחים מהווים פוטנציאל לשיתופי פעולה משמעותיים. הזכרתם את קיומם של רכזי קליטה. תשעה מלווי עולים בארבע שפות - זהו תחום התמחותי המקצועי כבר שנים, ואף על פי כן, לא ידעתי כלל על קיומו של משאב זה. מעולם לא הפנית עולה למשאב זה. אני חשה כי חלק מהאתגר שלנו הוא לזהות אילו משאבים העירייה יכולה להציע וכיצד ניתן לגשת אליהם, שכן אנו נתקלים תדיר באתגרים, כגון מחסור במרחבים פיזיים, כפי שצוין. בנוסף, אנו נאלצים לא פעם "להמציא את הגלגל מחדש" בהתמודדות עם שאלות חוזרות. לדוגמה, כיצד מבצעים מעבר בין בנקים? רק השבוע התקיימה התכתבות מקיפה בקבוצות שלנו בנושא זה, כולל סוגיות של שפה ומסמכי שכירות.

גיא דניאל אבנר:

אני מציע כי נתאם יחד עם אמיר ביקור ברשות לקליטת עלייה, הממוקמת ברחוב בלפור 14 במבנה אסתטי ומרשים. ראוי לציין כי בזכות מאמציו הרבים של אמיר, עומד להיפתח במקום אודיטוריום המכיל 100 מקומות ישיבה. המתנו זמן רב לקבלת אישורי כיבוי אש, ואמיר השקיע מאמצים יוצאי דופן בקידום הנושא. בחודש יוני צפויה הפתיחה הרשמית, ולראשונה יעמוד לרשותנו מרחב ראוי שתחת ניהולו של אמיר, המאפשר עריכת אירועים מגוונים. במבנה זה פועלות גם מלוות העולים. לפיכך, אני ממליץ כי אמיר יזמן אותך לפגישה עמו, מהלך שעשוי להרחיב משמעותית את אופקי הפעילות המשותפת.

מעין רבינוביץ':

ברצוני להעיר כי לדעתנו, בהתייחס למה שציינתי קודם בנוגע ל"המצאת הגלגל", אין צורך שתפתחו יוזמות חדשות עבור העולים. הסיבה היא שקיימות כבר יוזמות רבות המחוברות היטב לשטח ומכירות את הצרכים האמיתיים. אנו נשמח לקבל תמיכה וגיבוי מכם לפרויקטים הקיימים שלנו, ולא בהכרח לקיים שיתופי פעולה ברמת התשתיות בלבד.

דניאל כהן:

הנני מבקש להעלות הערה קצרה. לאחר הועדה השלישית, בה אנו נפגשים עם עמותות שונות, ובכל פעם שאתם מציינים את קיומם של מלווי עולים ושירותים אחרים, כל עמותה מביעה הפתעה ואומרת "לא ידענו". לפיכך, אני מציע כי עוד בטרם תושלם מלאכת תרגום התכנים הדיגיטליים, תהליך שצפוי להימשך זמן רב, ועוד לפני תרגום אתר האינטרנט, תפיק העירייה מפה מרוכזת של כלל העמותות העוסקות בעולים חדשים, תוך ציון השפות בהן הן פועלות ותחומי התמחותן. בינתיים, ניתן לארגן קובץ בעברית, שכן מרבית הפעילים בעמותות דוברים את השפה.

גיא דניאל אבנר:

אנו מתמודדים עם סוגיה משפטית בהקשר זה. גם אני שקלתי ליישם רעיון דומה בעבר והעליתי את הנושא, אך התברר כי כארגון ציבורי אין

באפשרותנו לפרסם עמותות ספציפיות. אמנם עלתה השאלה האם ניתן להציג את המידע באתר שלנו, אך גם פתרון זה אינו אפשרי. יש לשקול כי במקרה של קבלת ייעוץ לא מיטבי באחת העמותות, או כל היבט שלילי אחר, עלולות להתעורר בעיות משפטיות משמעותיות. איני שולל את האפשרות למצוא פתרון לסוגיה זו בעתיד, אך נדרשת התייחסות זהירה.

דניאל כהן:

אינני מציע פרסום עמותות, אלא שהעירייה תכין קובץ מסודר המפרט את השירותים שהיא מספקת, כגון ארבע מלוות עולים הדוברות שפות שונות, ואילו שירותים קיימים בעמותות. מדוע בכל פעם כל עמותה מביעה אי-ידיעה לגבי קיומם של שירותים אלה? הצעתי היא ליצור מסמך מקיף בהיקף של 10-15 עמודים בעברית, המסביר בפירוט את מכלול השירותים שהעירייה מציעה ואת אפשרויות הפעולה שלה, ולהפיץ אותו לכל העמותות הפועלות בתל אביב. בהמשך, כל עמותה תוכל לתרגם את המידע לאנגלית או לשפות אחרות בהתאם לקהל היעד שלה.

מיכאלה לוי:

ברשותי בדיוק המסמך שאתה מתאר, וזאת בשפה האנגלית. אני מפיצה אותו לכל עמותה המבקשת זאת, המידע קיים ונגיש.

מיכאל זנדנסקי:

The challenge lies in how we present the information. Why aren't we succeeding? Because we use different distribution channels and rely on average data. We can publish a 45-minute video, but the average viewing time for our content is only nine minutes. People are exposed to the information, but beyond a brief glance, they rarely engage with it deeply. A fundamental change in how we present the information is needed. We should consider delivering it in a completely different format, perhaps through short videos that demonstrate practical processes, like

opening a bank account. You have the capability to create this
.kind of effective content

Following this, the "Navo" project is designed to address professional challenges related to significant life transitions, such as negotiations, marriage, and starting a family. It was developed specifically for families, and we will be running this initiative from now until the end of the year. We hold regular meetings and develop community-driven initiatives. While I have participated in several events, the experience is entirely different when you take an active part. I would be happy to share our action plan and the various activities we organize with
.individuals and potential partners

:rebecca

.6 סיכום

לדעתי, יהיה מספק אם נקבל את התשתית הדיגיטלית ונתחיל בשתי פעולות מוגדרות: ראשית, שהמידע באתר יהיה זמין באנגלית, ושנית, שתהיה אפשרות פשוטה להפצת המידע הלאה. בנוסף, חשוב שהפעילות עצמה תתקיים באנגלית, וכך שיהיה גורם שיסכם את התכנים באופן ברור. אני מציעה שנתחיל בשתי יוזמות, ואם יצליחו, נוכל להרחיב לעשרות נוספות.

חן קראוס:

בהתייחס לנושא התקשורת בינינו, זוהי התפתחות נהדרת. אדאג שמוטי, שזימן את כולנו לשיבה, יפיץ הן את סיכום הדיון והן את המצגת של אמיר. כמו כן, תקבלו את פרטי הקשר של כל המשתתפים. בנוסף, אדאג שלכולם יהיו פרטי הקשר של כל המשתתפים. אני סבור כי זו הייתה ועדה פרודוקטיבית במיוחד. חן תוסיף מספר מילים

גיא דניאל אבנר:

בהמשך. אני מביע את שמחתי העמוקה על יוזמתכם, וחשוב לי שייוותר זמן לשיח בלתי פורמלי בין המשתתפים הנוכחים.

חן קראוס:

אני מבקשת להדגיש כי תפקידנו כעירייה, בהתייחס אליכם כמנהלי פעילות המובילים עשרות, מאות ואף אלפי צעירים, הוא לתמוך בקהילות שלכם ולבצע את עבודתנו בצורה המיטבית. אני סבורה כי העלינו כאן חיבור משמעותי ביותר. ברצוני לציין כי בקרוב יוקם תפקיד חדש של רכז קהילות במרכז תל אביב, כאשר רבות מהן כוללות עולים, ותפקיד זה יהיה מוכר לרבים מכם. לתפיסתי, זוהי משימתנו המרכזית. במרבית הועדות והישיבות בעיריית תל אביב-יפו, אני מורידה באופן ניכר את הגיל הממוצע. הצעירים הנוכחים כאן והצעירים החברים בקהילות שאתם מנהלים צריכים להיות מודעים לכך שבניין עיריית תל אביב-יפו, מרכזי הצעירים השונים והמרכזים הקהילתיים הם ביתם, ושם באפשרותם לדון באתגריהם כעולים. עם זאת, הם אינם רק עולים אלא בעלי זהויות נוספות, וחשוב להאזין להם. קדת מבטי, אנו מקיימים ועדת צעירים אחת לחודשיים בנושאים מגוונים, אך חסרה בה נציגות מספקת של צעירים עולים. לאחרונה התקיימה ועדה בנושא משרתי מילואים, ונדרשה שם נציגות של משרתי מילואים שהם גם עולים. בכל תחום הנדון בוועדת הצעירים ובוועדת משפחות צעירות, חיונית נציגות של עולים, ואני מזמינה את מי שהנושא רלוונטי עבורו להצטרף ואחבר אתכם לוועדה זו.

תום הדין